

Semnificația zilei de 13 septembrie Ziua Națională a Pompierilor din România

În fiecare an, sărbătorim pe 13 septembrie, Ziua Națională a Pompierilor din România. Ea marchează una dintre paginile de eroism semnate de către pompierii militari încă de la înființare. Recunoașterea faptului că 13 Septembrie 1848 este unul dintre cele mai semnificative momente din tradițiile de luptă ale armii pompierilor a fost unanimă, indiferent de epocile istorice și regimurile politice prin care a trecut țara. Drept urmare, ziua de 13 Septembrie a fost sărbătorită dintotdeauna ca fiind ZIUA POMPIERILOR DIN ROMÂNIA, însă a fost legal oficializată începând din 1953, fiind prevăzută în Hotărârea Guvernului nr.1490/2004 pentru aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Intrarea în București a trupelor otomane a prilejuit unităților române prezente în garnizoană - printre care și Compania de Pompieri - unul dintre cele mai înălțătoare momente ale Revoluției române de la 1848: bătălia din Dealul Spirii, devenită simbol al luptei pentru libertate și independență națională a poporului român. Comandantul Regimentului 2 Infanterie și șeful garnizoanei Capitalei, colonelul Radu Golescu, primiseră ordin în ziua de 12 septembrie 1848 din partea Locotenentei Domnești să deplaseze în ziua următoare subunitățile în Dealul Spirii, pentru a participa la primirea unei coloane otomane formată din aproape 6.000 luptători și comandată de Kerim Pașa, ce urma să preia cazarma din acea zonă. Însa lucrurile au luat cu totul alt curs.

Printr-o coincidență, în aceeași zi de 13 septembrie, cu puțin timp înaintea sosirii trupelor otomane avusese loc înmânarea noilor drapele ale Regimentului 2 infanterie. Solemnitatea a influențat moralul și devotamentul ostașilor, voința de a apăra demnitatea națională. Aceeași stare de spirit îi caracteriza și pe ostașii Companiei de Pompieri comandați de căpitanul Pavel Zăgănescu. Soldații lăsați pentru paza cazarmii au cerut comandantului lor: "Luați-ne și pe noi, nu ne lăsați în cazarmă, ca pe niște nevrednici, căci dacă acolo, în Dealul Spirii, va fi vreun război, noi vrem să murim cu frații noștri." Încleștarea propriu-zisă s-a declanșat ca urmare a unei altercații între un ofițer al companiei de Pompieri (sublocotenentul Dincă Bălsan) și unul otoman; deși împresurați din toate părțile de turci, pompierii s-au avântat cu curaj împotriva acestora, alternând focurile de armă cu lupta la baionetă și lovind fără cruțare inamicul care, în pofida superiorității numerice, a fost cuprins de panică. Otomanii au reușit să pună în poziție de tragere două piese de artilerie și au deschis focul asupra pompierilor. Aceștia au pornit împotriva tunurilor inamice și după o scurtă luptă au capturat gurile de foc, pe care le-au întors împotriva dușmanului. Efectele au fost puternice: din rândurile otomanilor au căzut zeci de morți și răniți; numai că, din cauza lipsei de muniție, în cele din urmă tunurile au fost abandonate.

Pompierii nu au încetat lupta decât atunci când Kerim-Pașa, văzând că nu poate înfrânge rezistența garnizoanei din Dealul Spirii, a trimis un ofițer care a propus încetarea focului, garantând în schimb "libera ieșire din cazarmă" - angajament care mai apoi nu a fost însă respectat de otomani. Pompierii au dovedit pe timpul rezolvării situațiilor de luptă, capacitate de rezistență și spirit otomane covârșitoare.

Primul Parlament al României, apreciind pompierilor militari, a acordat în anul 1860 românească: PRO VIRTUTE MILITARI.

În memoria pompierilor militari morți pe strada 13 Septembrie, în fața Arsenalului

sacrificiul eroilor de la 13 septembrie, curajul și patriotismul participanților la eroicul act pensii pe viață și prima medalie

în bătălia de pe Dealul Spirii, în anul 1901 a fost inaugurat Armatei, Monumentul pompierilor militari.

AUDACIA ET DEVOTIO